

Sbírka zákonů republiky Československé

Částka 36.

Vydána dne 28. prosince 1956

Cena 50 haléřů

OBSAH:

(68 a 69.) **68.** Zákon o organizaci tělesné výchovy. — **69.** Zákon, kterým se mění a doplňují ustanovení některých zákonů o daních placených obyvatelstvem.

68. Zákon

ze dne 20. prosince 1956

o organizaci tělesné výchovy.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

(1) Tělesná výchova jako významná složka kultury je v lidové demokracii neodlučitelnou součástí socialistické výchovy.

(2) Úkolem tělesné výchovy je především udržovat a zlepšovat zdraví lidu, zvyšovat jeho tělesnou zdatnost, pracovní výkonnost a brannou připravenost, vychovávat k odhodlanosti a statečnosti při obraně vlasti a jejího lidově demokratického zřízení v duchu socialistického vlastenectví a přispívat tak k boji za udržení světového míru.

(3) Stát všestranně podporuje rozvoj tělesné výchovy.

§ 2.

(1) V zájmu rozšíření účasti a posílení aktivity a iniciativy pracujících svěřuje se organizování a řízení dobrovolné tělesné výchovy a zajišťování jejího plánovitého rozvoje jedině dobrovolné tělovýchovné organizaci (dále jen „tělovýchovná organizace“).

(2) Státní výbor pro tělesnou výchovu a sport při vládě republiky Československé a Slovenský výbor pro tělesnou výchovu a sport při sboru pověřenců se zrušují. Dále se zrušují výbory pro tělesnou výchovu a sport zřízené národními výbory.

§ 3.

(1) Tělovýchovná organizace je představitelkou celého tělovýchovného hnutí. Její vrcholné orgány zejména vytyčují jednotné zásady pro provádění veškeré tělesné výchovy, pečují o vědeckou a výzkumnou činnost v tělesné výchově, o výchovu tělovýchovných pracovníků a o jejich rozmístování, o mezinárodní sportovní styky a o plánovitou výstavbu a údržbu tělovýchovných zařízení a o jejich účelné využití.

(2) Při vytyčování jednotných zásad pro provádění tělesné výchovy dbají vrcholné orgány tělovýchovné organizace zdravotních zásad stanovených ministerstvem zdravotnictví a pedagogických zásad stanovených ministerstvem školství a kultury a ministerstvem pracovních sil.

§ 4.

Orgány a organizace, které provádějí řez tělesnou výchovu, dbají při tom jednotných zásad vytyčených vrcholnými orgány tělovýchovné organizace.

§ 5.

(1) Ústřední výbor tělovýchovné organizace uděluje čestné tituly „Mistr sportu“, „Vzorný cvičitel“ a „Vzorný trenér“, projevuje veřejná uznání a předkládá vládě návrhy na udělení ostatních čestných titulů v tělesné výchově podle vládního nařízení č. 15/1956 Sb.

(2) Na ústřední výbor tělovýchovné organizace přechází působnost Státního výboru pro tělesnou výchovu a sport v oboru plánování a tvorby cen, pokud se týká cen vstupného na sportovní podniky a náhrad v oboru domácího cestovního ruchu za služby poskytované zařízeními tělovýchovné organizace.

§ 6.

(1) Národní majetek, který je určen převážně pro provádění dobrovolné tělesné výchovy, se buď převede bezplatně do vlastnictví tělovýchovné organizace nebo se jí odevzdá do trvalého užívání.

(2) Podle zásad stanovených vládou rozhodne ministerstvo financí v dohodě se zúčastněnými ministerstvy k návrhu příslušného orgánu tělovýchovné organizace, které části národního majetku se převádějí bezplatně do vlastnictví tělovýchovné organizace a které se jí odevzdávají do trvalého užívání. U nemovitého národního majetku, který byl dosud spravován výbory pro tělesnou výchovu a sport a který se odevzdá tělovýchovné organizaci do trvalého užívání, určí zároveň ministerstvo financí v dohodě se zúčastněnými ministerstvy, která rozpočtová organizace jej bude napříště spravovat.

(3) Na návrh příslušného orgánu tělovýchovné organizace zapíše knihovní soudy změny knihovních práv na základě rozhodnutí ministerstva financí podle odstavce 2.

§ 7.

(1) Na základě usnesení Ústřední rady odborů přechází majetek Tělovýchovné a sportovní organizace Revolučního odborového hnutí, jakož i majetek jejích tělovýchovných jednot, na tělovýchovnou organizaci a její tělovýchovné jednoty.

(2) Na základě usnesení ústředního výboru Tělovýchovné a sportovní organizace Sokol přechází majetek této organizace, jakož i majetek jejích tělovýchovných jednot, na tělovýchovnou organizaci a její tělovýchovné jednoty.

(3) Na návrh příslušného orgánu tělovýchovné organizace zapíše knihovní soudy změny knihovních práv na základě rozhodnutí orgánů uvedených v odstavcích 1 a 2, po případě orgánů jimi k tomu zmocněných.

§ 8.

Zrušují se všechny předpisy, které odporují tomuto zákonu, zejména zákon č. 71/1952 Sb., o organizaci tělesné výchovy a sportu.

§ 9.

Tento zákon nabývá účinnosti ode dne 1. ledna 1957; provedou jej všichni členové vlády.

Zápotocký v. r.

Fierlinger v. r.

Široký v. r.

Dolanský v. r.	Tesla v. r.
Kopecký v. r.	Uher v. r.
Ing. Jankovcová v. r.	Beran v. r.
Poláček v. r.	Jonáš v. r.
Barák v. r.	Reitmajer v. r.
Ing. Šimůnek v. r.	Dr. Škoda v. r.
Dr. Kyselý v. r.	Bukal v. r.
Plojhar v. r.	Dvořák v. r.
Dr. Šlechta v. r.	Dr. Kahuda v. r.
Bakuša v. r.	generál plukovník Lomský v. r.
David v. r.	Dr. Neuman v. r.
Đuriš v. r.	Ouzký v. r.
Krajčír v. r.	Pospišil v. r.
Krosnář v. r.	Ing. Púčík v. r.
Machačová v. r.	Dr. Vlasák v. r.
Dr. Nejedlý v. r.	Zatloukal v. r.

69. Zákon

ze dne 20. prosince 1956,

kterým se mění a doplňují ustanovení některých zákonů o daních placených obyvatelstvem.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Čl. I.

Zákon č. 77/1952 Sb., o zemědělské dani, se mění a doplňuje takto:

1. § 5 zní:

„Z daňovací období.

Daň se vyměřuje na každý kalendářní rok s výjimkou uvedenou v § 19 odst. 2.“

2. § 19 zní:

„Příznání.

(1) S výjimkou členů jednotných zemědělských družstev III. a IV. typu je povinen podat každý, komu má být zemědělská daň vyměřena, každoročně do 31. ledna finančnímu odboru rady příslušného okresního národního výboru přiznání o všech okolnostech rozhodných pro vyměření daně na běžný rok. Mimo to je povinen podat přiznání každý, kdo bude finančním odborem rady okresního národního výboru k podání přiznání vyzván.

(2) Členové jednotných zemědělských družstev III. a IV. typu jsou povinni podat přiznání k zemědělské dani pouze na rok, který následuje po roce, v němž se stali členy družstva. První vyměření na podkladě tohoto přiznání platí bez podávání přiznání a bez vyměření i na další léta, nedojde-li ke změnám v okolnostech rozhodných pro vyměření daně. Dojde-li k takovým změnám, jsou členové těchto družstev povinni podat přiznání do 31. ledna roku, který následuje po nastalé změně. Ustanovení předchozích vět platí obdobně i pro členy jednotných zemědělských družstev III. a IV. typu, kterým byla vyměřena daň na podkladě přiznání již na rok 1956; na další léta platí u nich vyměření na tento rok.

(3) Nepodá-li poplatník přiznání včas, může být daň zvýšena až o 10 %.“

3. § 21 zní:

„Placení daně.

(1) Poplatník je povinen sám si daň vypočítat a zaplatit ji finančnímu odboru rady příslušného okresního národního výboru ve třech splátkách, a to 20 % daně do 31. března, 30 % daně do 31. července a 50 % daně do 30. listopadu běžného roku. Nečiní-li daň více než 100 Kčs, je poplatník povinen zaplatit celou daň do 31. března běžného roku.

(2) Byl-li poplatník vyrozuměn vyložením předpisného seznamu o vyměření daně, je povinen zaplatit splátky na daň podle toho, jak mu byla daň vyměřena.

(3) Zvýšení daně podle § 19 odst. 3 je splatné do 45 dnů ode dne vyložení předpisného seznamu.

(4) Nebyla-li daň zaplacená včas, je poplatník povinen zaplatit penále ve výši 5 % nedoplatek daně s příslušenstvím, zjištěných ke dni 31. března, 31. července a 30. listopadu.“

Čl. II.

Zákon č. 78/1952 Sb., o dani z příjmů obyvatelstva, se mění a doplňuje takto:

1. § 17 zní:

„Poplatník je povinen platit čtvrtletní zálohy na daň za běžný rok, pokud vykonává činnost nebo pobírá příjmy podrobené této dani, a to ve výši jedné čtvrtiny poslední roční daňové povinnosti. Zálohy na daň jsou splatné vždy do konce prvního měsíce po uplynutí kalendářního čtvrtletí. Čtvrtletní zálohy na daň nejsou povinni platit poplatníci, jejichž roční daňová povinnost nepřesahuje 100 Kčs.“

2. § 19 zní:

„Nebyla-li daň (záloha na daň) zaplacená včas, je poplatník povinen zaplatit penále ve výši 5 % nedoplatek daně (záloh na daň) s příslušenstvím, zjištěných ke dni 31. ledna, 30. dubna, 31. července a 31. října.“

Čl. III.

Zákon č. 79/1952 Sb., o živnostenské dani, se mění takto:

§ 5 zní:

„Splatnost daně.

(1) Poplatník je povinen platit daň dopředu čtvrtletně, a to za prvé čtvrtletí do 15. února, za druhé čtvrtletí do 15. května, za třetí čtvrtletí do 15. srpna a za čtvrté čtvrtletí do 15. listopadu.

(2) Nebyla-li daň zaplacená včas, je poplatník povinen zaplatit penále ve výši 5 % nedoplatků daně s příslušenstvím, zjištěných ke dni 15. února, 15. května, 15. srpna a 15. listopadu.“

Čl. IV.

Zákon č. 80/1952 Sb., o domovní dani, se mění a doplňuje takto:

§ 16 zní:

„Splatnost daně.

(1) Daň se platí čtvrtletně vždy do 15. února, 15. května, 15. srpna a 15. listopadu, s výjimkami uvedenými v odstavci 2.

(2) Daň z budov nepronajatých (§§ 7 a 8) je splatná ve dvou stejných splátkách ve lhůtách do 15. února a do 15. května. Nečiní-li daň více než 100 Kčs, je poplatník povinen zaplatit celou daň do 15. února.

(3) Nebyla-li daň zaplacená včas, je poplatník povinen zaplatit penále ve výši 5 % nedoplatků daně s příslušenstvím, zjištěných ke dni 15. února, 15. května, 15. srpna a 15. listopadu a u daně z budov nepronajatých ke dni 15. února a 15. května.“

Čl. V.

Ministr financí se zmocňuje, aby u daní, na které se vztahuje tento zákon,

1. upravoval podle potřeby v mezích zdaňovacího období lhůty splatnosti;
2. měnil podle potřeby výši penále pro opožděné placení;
3. stanovil podmínky, za kterých mohou finanční odbory rad okresních národních výborů upustit od předpisu penále.

Čl. VI.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1957; provede jej ministr financí.

Zápotocký v. r.

Fierlinger v. r.

Široký v. r.

Đuriš v. r.
